Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

DIRECTEUR — PROPRIÉTAIRE
NGUYỄN-VĂN-CỦA

TÉLÉPHONE: 208
Adresse télégraphique :
LUCTINH — SAIGON

GIÁ BÁN

	ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
Một năm.....	12$00	... 18$00
Sáu tháng ...	6.50	... 9.00
Ba tháng.....	3.50	... 4.50

BÁN LẺ MỖI SỐ.... 0$05

Mua báo thì kể từ ngày mồng một và ngày 16 mỗi tháng và phải trả tiền trước.

Lục Tỉnh Tân Văn

(LỤC-TỈNH TÂN-VĂN & NAM-TRUNG NHỰT-BÁO REUNIS)

南中日報新聞省六

JOURNAL QUOTIDIEN

NHỰT BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và chúa nhựt

SERVICE CENTRAL D'INDOCHINE N° 944

POUR LES ANNONCES
S'ADRESSER :
A Saigon : aux Bureaux du Journal rue Catinat, 153-155-157 (1er étage)
A Hanoi : aux Bureaux du Trung-Bắc Tân-Văn
A Paris : chez M. M. Mayence & Cie 5, rue Tronchet

Un traité à forfait pour les contrats de longue durée. Les prix sont payables d'avance.

Thơ, chèques và mandats gởi mua báo thì đề ngày cho M. NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý Lục-tỉnh Tân-Văn, còn bài vở đăng báo thì đề cho M. LÊ-HOÀNG-MƯU, chủ bút.

XỔ-SỐ CUỘC QUỐC-TRÁI

Ngày xổ số bốn kỳ trong mỗi năm là 1er mars, 1er Juin, 1er Septembre và 1er décembre. Hội phái-viên mới cử, sẽ nhóm tại Hanoi ngày 1er Juin, 8 giờ sớm mai tại dinh sứ-độc-lý (phòng hội nghị) đặng lo cuộc xổ số.

Xin các nhà mua quốc-trái kỳ rồi nhớ đến kho bạc, đem biên lai tạm đặng đổi phiếu quốc-trái thiệt đi, hầu xem coi đến ngày xổ số hoặc may có trúng 10 ngàn hay chăng? Phải nhớ ngày 1er Juin tới đây là ngày xổ số lần thứ nhứt và nhớ xem báo mà coi kết quả, kẻo may trúng số độc đắc rồi mà không hay.

Mua bán phiếu Quốc-trái Đông-pháp

Quan quyền Tổng-thống mới ký tên lời nghị-định hôm ngày 23 mai, cho nhà ngân-hàng Đông-pháp (nhà bản Đông-dương) được phép mua lạy bán tiền mặt giùm cho kẻ khác những phiếu quốc-trái Đông-pháp 1922 và định giá mua bán giùm nhà ấy được phép thâu.

TANG SỰ CẢI-LƯƠNG

XE TANG

Một cải một mối, đó là một bước Văn-minh.

(Tiếp theo)

Dầu cho chưa tận mỹ cũng gọi là xong ; vậy hãy giờ ta cũng nên lo mà cải-lương tang sự.

Về tang sự của nhà Nam, ai cần hỏi mối biết? Việc thường thấy trước mắt mỗi ngày, tốt xấu phải chăng đều rõ. Lại trước kia còn có hải của M.T.như Thời tưởng cũng đủ cho mọi người xét lại.

Tôi chẳng hề dám nói việc tang của chúng ta nơi tục lệ ông bà, làm rình-rang như vậy là xấu, là sái, là quấy ; mà tôi lại chêm nới việc đã bày từ xưa là phải là tốt; vì có phải cả nước mới nói theo, có tốt mọi người mới bắt chước ; nhưng mà theo cái thói dợi Văn-minh nầy mỗi sự đều lấy phương tiện, lấy cần kiệm làm đầu, lấy lẽ chánh theo cuộc mà đoán, thì mới khỏi trái lẽ đời, nghịch tai nghịch mắt chúng, mới khỏi thất công vô ích, mất của xa-xỉ trăm ngàn. Biết cho đám tang là cuộc ai-bi thống khốc là đủ.

Hễ trong cuộc ai-bi thống khốc, thì phải lắm cho ra vẻ thảm, không có đó vàng lòa-lọi. Phương chi phải treo kim tòng xích tuội đầy nhà, phải nhà vàng đầu rồng đuôi phụng đỏ nhứt đỏ nhi cần thêu rực rỡ? Phương chi trống kèn tỏ mỏ, ca xướng om-sòm, trà rượu linh đình, nói cười ngã-ngớn, ăn uống ngỏa-ngué ; hiếu sự tại tâm há vì mũ-bạc dây rom, heo bỏ cũng tế; thầy chùa, trò-lễ cả kệ rộn ràng; phải làm sao cho ra vẻ nhà tang, chớ làm trưởng, làm chuyện rình rang là hiếu !

Lại cũng chẳng phải sắm cái hòm cho nặng chạm cho khéo, sơn cho lòa, cho đóng người kh ên mới gọi là thảo.

Tóm lại theo như lời M. T. như Thời trong số 1155, trong đám tang của nhà Nam ta, ngoại trừ thối nước tục nhà, ngoại trừ hiếu thảo bày ra ngoài mắt, thấy tình những sự khoe khoan, so-sánh kiêu hãnh, đã - đối chẳng còn có một điều nào là đều thật.

Cha chết rồi, khóc nghèu-ngào ba tiếng rồi để thây nằm đó — chưa rõ sự đau đớn lòng con là bao — để đi lo mua sắm, sửa sang cái hòm cho thiệt lớn, thiệt mắt tiền, đem về để liệm ; lo rước nhựt, lễ, thầy chùa ; lo sắm đồ tẩn liệm bằng hàng giế, lo sắm heo sắm bò để đãi ; lo mượn vàng-ngựa bàn ghế về dọn trong dọn ngoài làm đám; lo mượn lư chơn đèn, quản-bàn cỗ đồng, liễn, đối, chấn đèn, quản-bàn cỗ đồng, liễn, đối, chấn về chưng bực hở; lo cất công việc làm cho đờn ông đờn bà tới giúp, phòng ai coi phòng chè, những ai lo dọn dải, những ai làm heo làm bò, những ai coi nấu nướng, những ai coi rượu trà, những ai coi trầu cau, những ai coi tiếp điếu đóm ông, ai coi bên đờn-bà và chẳng hề quên chọn cất hai tên biện ngồi cầm sổ thâu số xuất với một tên tin cậy ngồi cầm chìa khóa giữ bạc của người đi điếu.

Xong mọi việc nầy rồi, lo qua tới việc tế lễ, lo rước nhà-vàng nhứt thiệt tối hoặc rông đỏ cần ốc, hoặc rông đỏ thêu cườm, lo cây làng bắt cho đủ một hai trăm dân để khiên ; lo rước thầy xây huyệt mả ; thầy coi ngày coi giờ, tin rằng con cháu sau phát đạt cùng không cũng tại ở hai anh thầy nầy, nên hai anh thầy nầy đặng chủ tang trọng hậu lắm.

Xét lại trong những công việc làm từ giờ cha mẹ nhắm mắt cho đến khi táng an, người con lo lắng những chi ? Lòng nào thương tiếc đau đớn về khúc biệt ly ? — Thật tôi chẳng thấy, chỉ thấy có lo cho vừa mắt người, vừa lòng người cho rỏ tiếng ; lo cho vừa lòng kiêu cha mình, lòng tham của mình cho phỉ chí. Cùng nghĩ ra, cái thảy người chết kia chẳng khác nào một món đồ cho mượn lấy làm cớ để mà khoe khoan của cải, so sánh hơn thua ; để cho con làm hàng mà thâu của người, chẳng chi là hiếu đễ. Có người tự kiêu cho đến đổi bày ra những đám hát đám chay, cho vui lòng kẻ mà gọi hiếu. Ôi, dường ấy há chưa gọi đổi phong bại tục mà sửa lần ; há chưa gọi quê lậu mà chế cãi cho đám tang ra đám tang hay sao ? — Hãy xem cho kỹ đám tang của người các nước, Ai-bi thiệt ai-bi, thống-khốc ra thống-khốc chẳng có lấy buồn làm vui, lấy tang sự làm chay hội, lấy hiếu làm mối lợi như Annam ta vậy. Mà chỗ nhà tang xem ra cảnh u-sầu thảm khổ, chẳng hề làm ra chỗ quyện khách rượu trà, say sưa cười cợt như ta vậy. Xét cho đến cái cách đưa linh, và người tống cựu cũng chẳng ra le gì là phải ; trông vào như cuộc trò cười khiến dị hấp ngã cho người xem chơi vậy ; cho nên cách đưa linh như chưng-cộ, cũng đồ vàng lòn-lợt, cũng có Hắc-cẩu, Giáng-tiêu đủ vậy ; còn người theo tống biệt thì bận đồ màu, ngồi xe, trầu thuốc, trà-rượu cười nói om sòm.

Nguyễn-duy-Giảng.
Cai-răng.

(mai tiếp).

Chớ tin dị-đoan

Tại làng Th-Ph... Gò-công, có hai vợ chồng ông Hương gia-tư gầm cũng thường thường bực trung. Ông tuổi ngoài sáu mươi mà còn mạnh khoẻ, bà cũng dược trên năm chục. song thường hay có bịnh hoạn,từ sớm chí tối bà không thường bước ra khỏi cửa. Hai ông bà sanh được hai trai lớn và ba gái, cả thảy đều có vợ, có chồng, chỉ có có gái út còn bé, tuổi mới vừa cập kê, nên chưa nơi an phận. Nhà cửa vườn tược của ông bà cũng to lớn, song ngoài chưa có cái cửa ngõ cho xứng, nên hai ông bà mới rước thầy coi ngày mà làm cửa. Khi làm cửa ngõ vừa rồi, thì ông liền thọ bịnh (người nói ông bịnh hồi chưa làm cửa ngõ, kẻ lại nói làm cửa ngõ vừa rồi ông mới bịnh, song lắc nầy chưa ai hầu đến ngày đương cữa ngõ. Kế đó hai ông bà lo cưới vợ cho con trai thứ là Th.thị-C..., là con gái của nhà phú-gia, ở làng V.. L..., (xin lục châu chớ trông là ông Hương đã mạnh rồi, tuy ông lo việc cưới hỏi cho con chớ trong mình ông chưa an khoẻ, ông chưa khi nào rời khỏi bịnh sàng). Cô Phạm-thị nầy về vậy vui với thầy H..., chưa đặng mấy ngày kế lấy mẹ mang bịnh nặng mà chết và cũng chẳng cách bao lâu cha chồng lại trở lên bịnh nặng mà chết. (Ông Hương nầy chết nhằm ngày mồng một tết). Thấy vậy, thiên-hạ mới đồn rùm tai là tại ngày đám cưới và tuổi của chàng rể và cô dâu sát mẹ vợ với cha chồng. Mấy con,ai cũng đều buồn thầm khôn xiết, mà tạo-hóa lại thêm quá nghiệt làm cho lòng mấy trẻ chẳng thể ngui sầu được. Thật rất thảm-thiết thay cho năm anh em mà nỗi bà khi linh-cữu của cha vừa đặp xuống khỏi mặt đất thì cô tin mẹ ở nhà lâm bịnh nặng.Nhằm lúc bà hay bịnh hoạn, lại lo lắng việc tống táng cho chồng và buồn rầu trọt mấy hôm phải mệt, nay lại làm thêm bịnh nặng. sức chịu không nổi, nên qua ngày sau hồn bà cũng phải dành lìa khỏi xác.

Chết thì chôn là lẽ thường, vậy tôi xin nói tóm như vầy để độc-giả được biết.

Nguyên người con gái lớn của ông bà,có chồng ở C. L. nay đã đặng vài mặt con rồi ; trong khi đang cùng anh em cô bác mà lo việc tống táng cho cha mẹ thì lại đặng tin con chết nữa. Ôi ! Trời nỡ nào đem buồn mà dồn dập thêm mãi cho mấy trẻ thiếu-niên làm vậy! Lúc nầy thiên-hạ hết bàn tại ngày đám cưới, tại tuổi rể mạng dâu nữa, họ lại bàn là tại ngày chị chi đó nên phải như thế, lại thêm có nhiều thầy địa-lý qua lại nói rằng:

Hễ còn để cái cửa ngõ đó thì còn tai-hại nữa ».

Đây tôi nói qua người trưởng-nam đứng chủ tang cho hai ông bà là thầy Ng.-v.-Ch..., tuổi chưa tới ba mươi và đã kết duyên cầm sắc với cô Trần-thị-D..., là con gái của thầy cai cựu ở làng V.-Th.., đã được hai đứa con. Thầy cai cựu nầy thấy vậy cũng ghê và nghe nói vậy cũng sợ mới kêu thầy Ch..., bảo phá cửa ngõ ấy ra mà làm lại, tiền tổn phí bao nhiêu thầy sẽ xuất cho, ấy là thầy có lòng lo sợ cho con rể thầy phải..., dị-chấng. (Mà cũng không khỏi). Chú rể nầy tính sao không biết mà không chịu phá. Đến tháng 11 năm nay con thầy cai cựu nầy phải tới kỳ nở nhuy khai đã lắm thứ ba nữa; lúc làm bổn thầy cũng rước cô mụ D... ở làng B... ph.-N... đến tiếp sanh cho con thầy. Cô mụ nầy thật rất nên rõi lắm, cô lại làm sao không biết mà ác lẻ không ra, nên huyết phải ứ mà sinh ra bịnh nầy, chừng nọ hoài không ngớt , thầy có học nghề ý cũng kha mà thang thuốc không lạ, thầy rước quan thầy tây trị cũng chẳng khạm, bịnh càng ngày càng tăng thêm, làm cho cô càng ngày càng mòn ; thét phải đời hơi, hồn về địa-phủ. Thầy cai cựu nầy trước có rước thầy coi số nói con thầy sẽ sống dư sáu mươi, nay con thầy mới vừa hai mươi mấy mà phải chết thì thầy nghi cho là tại cái cửa ngõ ấy nên thầy kêu rể thầy mà rầy : « Ta bảo mấy phá cửa ngõ mà làm lại, mấy không chịu phá, nên nay con tao phải chết. Con tao chết đây tại mầy ». Tôi nói tới đây tôi mới nhớ lại tích xưa truyền rằng: « Có một ông giàu có, đêm chiêm-bao thấy một người trai chạy vào mà nói; Ông còn thiếu tôi bốn mươi ngàn, vậy nay phải trả lại cho tôi. Ông chưa kịp hỏi thì người ấy thoát đi mất; khi ông thức dậy thì thấy vợ ông chuyển bụng rồi đẻ một trai. Ông ấy cho nó là oan nghiệt, bèn lấy bốn muôn đồng tiền để riêng mà nuôi con, khi đứa con được bốn, bốn tuổi, thì số tiền ấy còn có bảy trăm, ông mới nói chơi với con rằng: « Bốn mươi ngàn tao trả cho mầy gần hết rồi, nay mầy chịu đi chưa ». Ông vừa dứt lời thì đứa con liền biến sắc lăn lăn rồi tắt hơi, ông bèn lấy bảy trăm ấy mà lo cất táng cho nó. Lại cũng có một ông giàu khác, đã giá mà không con, ông bèn đi tìm Hòa-thượng mà hỏi vì sao mình không có con, thì Hòa-thượng đáp rằng : Ông không thiếu nợ thiên-hạ, mà thiên hạ cũng không thiếu nợ ông,thì làm sao mà chịu ông có con, vì bổ ta mà sanh con ấy thì là chỉ nó đề mà đòi nợ ta, vậy nếu ta có sanh đặng con thì ta chẳng nên vui mừng, mà con ta có chết đi, ta cũng chớ buồn mà chi ». Tưởng thầy cai cựu rồi cũng nghĩ xét lại coi con thầy chết đây có phải là vì cái số bầy nhiêu không? và có phải tại cái cửa ngõ đó không? Con người sống thác tuy nói rằng có cảng số liền - định, đến ngày chết thì phải chết, chạy đâu cho khỏi; còn như chưa đến ngày chết mà chết trước là tại nơi cách ăn ở và phép vệ-sanh không dùng mà gây nên vậy.

Nay lời nói qua thầy Ng.-v.-Ch... thấy trong chẳng mấy tháng mà cha mẹ, cháu và vợ đều chết, mới sanh nghi rước thầy coi, chẳng ngờ thầy lại nói : Nếu để cái cửa ngõ đó thì sẽ còn tai-hại nữa ; mà thầy lại nói cái tai-hại nầy sẽ về một người con trai trong nhà, và biểu phải làm phép ếm. Nghe vậy thì hai anh em trai trong nhà cũng có ý sợ mà lòng vẫn còn chẳng tin dị-đoan, nên phải ép mình mà rước thầy ếm sơ sơ chớ không thêm phá cửa ngõ mà làm lại hai anh em trai thầy Ng.-v.-Ch... và Ng.-v -H... cũng lớn chớ không phải nhỏ mà đi nghe lời phỉnh ước. Tôi nước hai anh em trai nhà nầy phải nhớ câu : « Chánh khí bất hủy tà mị » mà.

Đành liều nhắm mắt giờ lần,

Để coi thiên định số phần đến đâu?

mà thôi.

Ôi! Muốn cất nhà dựng cửa, xây bếp, để giường v.. v... thì phải thước thấy chọn ngày tốt mà còn phải bị hại như thế, vậy thì từ đây có làm việc gì thì cũng nên tùy thì, tùy sức mình mà làm còn hay hơn là chọn ngày, đã khỏi tốn tiền cho thầy lại rất tiện cho mình, muốn làm lúc nào cũng được. Lại phải coi truyện đời xưa *Chánh khí bất hủy tà mị* của một ông già với ba đứa con trai, mướn phố ở ăn học, bị qui hiện phỉnh, không chịu đi, nên ba người con bị chết theo lời hăm của qui, mà ông già cũng cứ ở học tự nhiên. Rốt sau qui phải chịu phục mà thú thật rằng tại số trời định. Hỡi nó biết mà nói trước vậy, chớ nào phải nó làm chết ai được đâu, Ấy vậy làm người, tưởng cứ lẽ chánh là hay.

Kim-Ngân.

Muốn bán lúa khỏi làm giá

Từ ngày Bổn-báo đăng bài Ai muốn bán lúa khỏi làm giá thì chư tôn điền chủ đều biết rằng bổn báo chủ ý muốn giúp cho đồng bang có phương tiện mà bảo tồn quyền lợi mình trong việc buôn bán lúa. Nên chi từ ấy đến nay bổn báo tiếp được lối rải thơ của mấy tay thức thời vụ đến,song tiếc vì chưa đủ thế lực đặng ra mà đồm đương.

Bổn báo ước ao thế nào trong hai mươi lính Namkỳ được chừng 150 vị biết vụ lớn mình thì chừng ấy đồng bang hết bị chăng gạt nữa.

Mỗi đây bổn báo tiếp được hai bức thơ, xin đăng sau đây cho chư điền chủ tự xét.

Bổn-báo Tổng-lý.

Cairăng le 27 Mai 1922.

Monsieur Nguyễn-văn-Của Tổng-lý L. T. T. V.

Trong kính thưa ông cho đặng khương-ninh trường-thọ.

Hôm rày đồng bang bán đặng giá lúa thiệt rất nên hữu lý. Vậy xin ông giúp cho tôi luôn cuộc. Trước là thêm cho đồng người, sau nữa chúng tôi cũng đặng bảo tồn quyền lợi, và thường năm tôi cũng bị bán giá lúa lắm hoài. Song chẳng biết cậy ai, mà bảo tồn quyền lợi, nay ông có đa nhiệt-thành mà giúp giùm cho chúng tôi, thiệt tôi đang khen đang trong đồng mảng. Khen là khen ông hết lòng tìm tòi, phương hay chước giỏi; trong là trong ông không mệt tấc công, mà giúp cho đời; mừng là mừng chúng tôi khỏi làm tay Khách-trú.

Còn ông gởi nhựt trình cho tôi xin ông để lại, Le Maire Sen chớ không phải Chánh lục bộ nữa.

Monsieur SEN
Maire du village de
Thường-thanh-đông à Cairăng

Chaxyp le 28 Mai 1922.

M. Nguyễn-duy-Hinh, Commerçant du district d'Thanh hóa, Mocay.

A M Nguyễn-văn-Của Directeur de Luc-Tinh Tân Văn.

Kính thưa ông dặng khương-ninh phúthọ. Sau chúc cho nhà báo Lục-Tỉnh Tân-Văn được bền vững trăm năm.

Thấy tờ Lục-lĩnh số 1145, ông đăng bài (muốn bán lúa khỏi làm giá) ông nẩn lòng giúp cho các nhà điền chủ khỏi làm giá bán. Thiệt ơn ấy rất thậm trọng. Còn phần tôi là người buôn lúa, tôi cũng xin dự vào cuộc đánh dây thép, trước giúp cho đồng người, sau tôi buôn bán khỏi lỗ. Mấy năm rồi thì tôi giao thiệp với Khách-trú Cholon mấy tiệm buôn bán bao, khi giá lên sụt cũng đánh dây thép. Song nhiều khi trễ nải. Không thật tình.

Tôi xin ông chiếu cố, cậy ông giúp tôi, mỗi khi giá lên ông cũng đánh cho sớm và sụt cũng vậy, giá bình thì thôi.

Các tiền sở phí, tôi bao, bao nhiêu tôi chịu.

Nay kính. HINH.

Ai muốn bán lúa khỏi làm giá

Từ ngày đồng-bang ta xướng để tranh thương đến nay, thì nhứt là thương trong điền-chủ ở lục-tỉnh, có làm người lãnh ngỏ dân dân. Vì ai cũng biết mùa lúa gạo là mùa lợi nhứt, nhưng bấy lâu bởi có một điều không biết giá bán mỗi ngày là bao nhiêu, nên thành ra mỗi lợi tổ của ta phải về tay khách đứng trung-gian thâu góp hết. Thử toán lại mỗi năm đồng-bang ta mất số lợi ấy, nghĩa là thử toán một cái bán rẻ đó mỗi năm, thì biết mất hết là bao nhiêu!! Những nhà-máy to-lắc ở trong Cho-lớn đó cũng nhờ đồng-bang ta không biết giá lúa mà họ càng ngày càng lập thêm, lớn thêm.

Ấy vậy nhờ hôm nay đồng-bang biết chỗ hại đó, mong tảo trừ, nên người mua nhựtbáo, kẻ đến nhà-thơ, đăng coi giá lúa gạo, hầu biết chắc giá mà bán khỏi làm. Chỉ như bấy lâu thì khách mua lúa ở các chánh họ định giá bao nhiêu thì các tay điền-chủ cứ theo đó mà bán. Tuy vậy mà có làm người điền nhà-thơ xem giá lúa gạo ngỡ là giá mỗi ngày, chẳng dè có nhiều khi một cái giá lúa mà nhà-thơ treo đó chơi 4, 5 bữa, không thì 2, 3 bữa mới thấy dây-thép biên giá lúa. Rốt cuộc, tưởng như nhà-thơ mà biết đặng giá lúa gạo thiệt mỗi ngày, cái nầy cũng như không. Còn có kẻ mua nhựt-báo thì cũng biết được giá lúa gạo mỗi ngày, rồi ra cũng như nhà-thơ là vì nhựt-báo đến tay thì trễ hết 2, 3 ngày. Như báo Lục-lĩnh Tân-văn đây xuất bản hàng ngày, nên có lấy giá lúa gạo phòng Thương-mãi hằng ngày, đề vậy mà thế nào hàng ngày cũng in xong 3, 4 giờ chiều, rồi lúa đem đến nhà-thơ mà gởi. Nếu tính lại những nhà mua báo ở xa thế nào thì báo trong một ngày cũng đến tay, còn xa lắm thì cũng trong hai ngày, nhưng chẳng biết tại sao mà có nhiều khi báo lại đến trễ quá. Mà thiệt nghĩ như những nhà mua báo ở xa đó, nếu muốn biết được giá lúa gạo hằng ngày, mà trễ quá, thì cũng vô ích. Nên bổn quán đã tiếp đặng thơ của nhiều vị độc-giả, xin với bổn-quán chước liệu phương tiện nào mà làm cho biết giá lúa một trong ngày, thì bổn-quán Lục-lĩnh Tân-văn cũng muốn giúp ích cho chư-tôn độc-giả, nên đã trù kiếm phương nầy thế nọ, nhưng kiếm chưa ra. Nay có M. Nguyễn-hữu-Nên điền-chủ ở Cần-thơ, viết thơ mà bàn về vấn-đề ấy, Ngài cậy bổn-quán mỗi ngày lấy giá lúa gạo cho chắc chắn rồi đánh dây-thép cho ngài, tiền sở, phí bao nhiêu thì ngài chịu. Vậy thì bổn-quán vì lẽ công ích mà giúp cho chư-tôn độc-giả, nên chẳng nệ tốn công mà lãnh thêm một cái trách-nhậm. Mỗi ngày bổn-quán đến phòng Thương-mãi lấy giá lúa gạo, rồi liền gởi dây-thép cho hay, nghĩa là mỗi bữa sớm mai lối 10 giờ mới có giá lúa gạo, lấy rồi liền đánh dây-thép nội ngày ấy thì tới nơi. Ấy vậy những nhà điền-chủ nào, mà có mua báo Lục-lĩnh Tân-văn muốn cần biết giá lúa chắc mỗi ngày, thì gởi thơ đến hỏi rồi bổn-quán sẽ định giá tiền là bao nhiêu. Xin chư-tôn phải biết giùm rằng bổn-quán muốn ra công giúp chư-tôn bảo-tồn lấy quyền lợi mình cho chẳng phải muốn thủ lợi chi khác. Nếu chư-tôn thật được giá lúa mỗi ngày tại Saigon mua bao nhiêu, thì tự nay về sau chư-tôn khỏi bị tay khách đứng trung gianq mà thủ lợi.

Tiền mà chư-tôn trả cho bổn-quán đăng gởi dây-thép mỗi ngày, thì không có mất là vì bổ chư-tôn biết rõ giá lúa mỗi ngày thì không có bán rẻ, tốn một con tép mà cứu được con cá.

L.T.T.V.

Vô-tuyến điện

Ngày 25 Mai 1922

Tàu mới

Hãng «Hugo Stinnes» bèn A-lơ-măng mới thả thêm ba chiếc tàu mới là chiếc «Hindenburg» chiếc «Ludendorff» và chiếc «Zar Logien».

Cuộc vay ngoại-quốc

Hội-đồng Chánh-phủ duyệt-y bổn dự-thảo luật hầy ra một cuộc vay. Hội-đồng Chánh-phủ có sửa một hai điều.

Tin Mân-châu

Do tin Nhựt-bổn truyền thì Hội-đồng đia hạt ở tỉnh giáp cương-giải đã tự xưng độc-lập và cổ ông Tchang-so-Lin làm Thống-đốc người ta bèn rằng rồi đây hai tỉnh nầy sẽ bắt chước gương ấy.

Tại đinh sứ-thần Anh-quốc ở thành Bắc-kinh cho hay rằng đạo binh của Tchang-so-Lin tấn bổi hậu.

Tin Bồ-đô-nhờ

Ngày thứ sáu thôi Chánh-phủ Bồ-đô-nhờ sẽ phế y tờ nghị hòa ký ở thành Genève rồi trong trung tuần tháng sáu tây sẽ khởi sự giao các cuộc-địa độc-lập cho đến hạtuần tháng fy thôi xong rồi việc.

Hội-nghị Đốc tỷ

Sẽ có một phái-bộ các Đốc tỷ thành-phố Pháp đự Hội-nghị Đốc-tỷ nhóm thường niên bèn xứ Bỏ-lô-nhờ.

Hué-kỳ

Phái «Clercland» bèn Hué-kỳ khen chánh-sách Pháp-triều giữ điều luật về những dân-quốc và văn-minh mà cường-bách cũng quyền sp-chí của Bolchevisme.

Cấm xuất-cảng

Có tin ở thành Rivai nói rằng Chánh-phủ esthonien vừa cấm xuất cảng hàng-hóa vận-tải qua Rút-xi vì là dân Rút-xi không chịu trả đồng nợ nào cả.

Trường Trung-đẳng mới

Tại thành Dantzig mới ấn tế khánh-thành trường Trung-học Bỏ-lô-nec. Có đại-biểu xứ Bỏ-lô-nhờ và thành-phố. Trường nầy là ấn đàn Bỏ-lô-nec quyện tiện mà lập ra.

Ngày 26 Mai 1922

Thành Rome

Tại đường St Laurent, trong lúc an-tán anh-hùng tử trận phe anarchistes và phe Fascistes ẩu-đả với nhau làm chết 2 mạng và vài chục người bị thương. Vì vậy các nhơn công đồng tại phố-công. Xe-điện thôi chạy. Nhựt-báo có xuất bản.Khắp thành, phố không chỗn-rộn.

Anh-quốc

Lễ quốc-tế tại trần-thiết hôm ngày thứ tư. Tại lăng ở Windsor thiên-hạ tựu nhau đông đảo lắm. Hôm thứ năm, ông Lloyd George sẽ diễn thuyết tại phòng chứng nghị-viện và một vấn-đề Hội-nghị thành Gênes.

Ngày thứ sáu ông Churchill mới Hội-nghị nhóm tại thành Londres. Sẽ có đại-biểu Yết-lăng.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

HỠI NGƯỜI ANNAM

Chớ nên lộn thuốc của Ngoại quốc với thuốc **Xứ Algérie** là Thuộc-địa Langsa. Hễ biết lựa thuốc rồi và thuốc **trái đất ở xứ Algérie mà hút**, thì tức là dùng đồ thổ sản **Algérie** quí chiết là đồ thổ sản **Đại-pháp** và chẳng có thứ thuốc nào ngon bằng. Hãy nên hút thuốc hiệu ***Trái Đất***.

Đông-Pháp Thời-sự

Nam-kỳ

SAIGON

Chẩn nếu trên nửa dưới

Có một đứa nhỏ mới đẻ chẳng biết ai đem chôn tại đồng tập trận, chôn nửa trên nửa dưới. Quan tuần-y *Lalanne-Lagnaire* làm nghiệm rồi, ngài nói đứa nhỏ bị chôn sống còn lâu, bắt-là-lạch, và tuy vậy lúc đem chôn đó đứa nhỏ cũng còn sống.

Ai mà nỡ làm cây thì người ấy thật là lòng lang dạ thú !! Thiệt trường người ấy việc gì cũng dám làm!

Ăn-trộm chậu-bông

Cách một tỉ lâu đây ở Saigon có sanh ra một thứ ăn-trộm chậu-bông, đêm nào cũng có.

Ăn-trộm lúa

Tên Ng-v-Tang, Lê-thi-Cua và Lê-v Hợi bị giải qua Tòa về tội ăn-cắp lúa của ghe chài n° 3005 C. V.

Không văn-minh

Ng-v-Ngọ kêu là Hai, 17 tuổi, ở đường Jean Eudel mới bị giải qua Tòa về tội đánh thi-Cai, 19 tuổi và thi-*Tiên*, 17 tuổi. Thật là thằng không biết trọng người dân-bà mà ! Có câu phương ngôn bên Tây nói rằng: Dầu lấy cái bông mà đánh người dân-bà cũng không được nữa. Thế mà sao mụ lại đánh đưa tay thoi, đem cẳng đá dân-bà hử.

Đáng kiếp

Hôm chúa-nhựt lối 12 giờ rưỡi, ở đàng sau nhà thờ, ở chỗ phong-tiện nước ở đường Bà-rịa-mới và Boulevard Norodom, có một tên cu-li xe-kéo ở trường trước mắt Thiệt mới ngày, Còn có kẻ mua bán nhà-thờ là vì bết 2, 3 ngày. Nhưng xuất bản hàng ho phong Thương-mại thế nào hàng ốc chiếu, rồi lên Nếu tính lại những ho thì bao trong tay, còn ra làm nhưng chẳng biết ho lại đến trễ quá. nhà mua báo ở ợc giá lúa gạo hằng ống vỏ ích. Vậy ơn của nhiều vị độc-ước hiện phương giá lúa một trong Tân-văn càng ơn độc-giả, nên đã bọ, nhưng kiếm ăn-hữu-Nên điện-mà bán về vấn-đề ổi ngày lấy lúa lành dây-thép cho iều thì ngài chịu. công ích mà giúp chẳng nề tốn công ích-nhận lấy. Mỗi g Thương-mãi lấy dây-thép cho hay, mai lối 10 giờ mới ên đành dây-thép lấy vậy những nhà mua báo Lục-Tỉnh giá lúa chắc mỗi à bán rồi bỏn-quán thiệu. Xin chợ-tôn quán muốn ra công y quyền lợi mình ợi lợi chi khác. Nếu a mỗi ngày tại Sa- tôi xin nhắc lại cho- ng trung giang mà

cho bổn-quán đăng thì chẳng có mất giá lúa mỗi ngày n một con tép mà

L.T.T.V.

Cuộc xổ số

CỦA HỘI TƯƠNG-TẾ

Chư-tôn độc giả hỏi còn nhớ hằng năm đều có cuộc xổ-số của các hội Tương-tế, nên năm nay quan Thống-đốc mới ký-tên lời nghị cho phép các hội trong-tế Pháp mở cuộc xổ-số, thì tưởng chẳng là chi cả. Chỉ xin nhắc một đều là nếu ai muốn thử thời-vận, hay là mua một cái bi-vong chơi, thì sửa soạn mà mua giấy số.

LỜI NGHỊ ĐỊNH

Quan Thống-đốc Nam-kỳ thường thọ tứ-đẳng bửu-tinh.

Chiếu theo chỉ-dụ ngày 20 octobre 1911.

Chiếu theo luật ngày 18 mars 1836 và chiếu vua ngày 29 mai 4841 đem ban hành tại Đông-pháp ý theo chỉ-dụ ngày 28 fév. 1880.

Chiếu theo đơn của người hội-trưởng bàn hội ấy-viên, các hội tương-tế, trình hôm ngày 10 avril 1922.

NGHỊ-ĐỊNH :

Điều thứ nhứt.—Bản hội ấy-viên các hội tương-tế Nam-kỳ được phép bày ra một cuộc xổ-số giống lấy tử đồng cho khỏi các hội tương-tế ở trong Thuộc-địa

Điều thứ hai.—85 giấy phát-hành là 60 ngàn số Giấy ấy sẽ đem ra bán từ ngàn tấm. Giá mỗi tấm giấy định là 1 đồng.

Điều thứ ba.—Các số trúng định là 154 số sẽ trả bằng tiền mặt và phân ra như sau nầy:

1 số	10.000 p.	10.000 p.
1 số	5.000 p.	5.000 p.
2 số	1.000 p.	2.000 p.
4 số	500 p.	2.000 p.
20 số	100 p.	2.000 p.
50 số	50 p.	2.500 p.
75 số	20 p.	1.500 p.

Lấy số tiền bán giấy rồi trừ tiền số trúng các đồng và tiền trả chịu các số trúng, còn lại thì chia ra cho các hội tương-tế và số khuyến thiện như sau nầy :

Hội cựu linh bộ và linh thầy	25 °/.	
Thương-mãi hội	23 °/.	
Hội Phước-thiện tại Saigon	18 °/.	
Hội cựu chiến-sĩ	16 °/.	
Đoàn thể Đông-pháp hội	5 °/.	
Hội đặng thưởng chiến-công bài	5 °/.	

Điều thứ tư.—Cuộc xổ-số sẽ giao dưới quyền kiểm-soát của Hội-đồng thành-phố, định ngày 12 novembre.

Điều thứ năm.—Đốc-lý Thành-phố Saigon, thi-hành lời nghị nầy.

Saigon, ngày 24 tháng Mai 1922.

Quan Đốc-lý Nam-kỳ,
COGNACQ.

Thể thao

Mùa dầu cầu banh tròn đã mãng chúa nhựt tới đây, là 4 Juin, sẽ khởi sự chơi banh ru-bi.

Năm nay cũng có bốn hội tinh ngoài ra tranh dấu ma thôi, là : hội « Xet », hội « Sang-da », hội « Phno-tnô », hội « Saigon » và Phước tranh dấu vô ngày đến đã định như vầy :

Bữa 4 Juin Hội « Sang-da » đấu với hội « Phno-tnô » (kỳ nhứt)

» 11 » Hội « Xet » đấu với hội « Saigon » (kỳ nhứt)

» 18 » Hội tháng ký nhứt đấu với hội tháng ký nhì (kỳ bo)

» 25 » Hội tháng ký nhứt đấu với hội tháng ký ba (kỳ tư)

» 2 Juillet Hội tháng ký nhì đấu với hội tháng ký tư (kỳ năm

» 14 » Hội tháng ký tư đấu với hội tháng ký năm

Mỗi cuộc đều đấu tại vườn ông Thượng

N. T.

Công-văn

Vì lời nghị quan Nguyên-soái Namkỳ ngày 25 avril 1922.

Định cho những người kê trong bản dinh theo lời nghị nầy khỏi đợt mà hưởng và làm cả vinh viễn mấy số đất có số biên trong bản kỳ. Mấy người khá phải đóng thuế đất như lấy lệ thường.

HẠT RẠCHGIA

Tổng Kiên-hạo — Làng Tân-hội

Đất công thổ cho khẩn đất :

TÊN HỌ	TỜ SỐ mấy	SỐ khửa miếng đất	SỐ MẪU SÀO
			m. s. th.
Tạ-văn-Thich. . .	1	32	0.06.90
»	3	33	0.16.90
»	3	34	0.06.90
»	»	35	5.95.20
Phạm-văn-Gâm. .	4	52	6.25.00
»	4 bis	53	0.24.90
			5.94.75
Phạm-văn-Gâm. .	5	25	6.01.20
»	»	26	2.60.65
»	»	26	0.69.35
			3.31.20
Nguyễn-văn-Hội.	8	28	4.67.20
»	»	30	0.03.75
»	»	31	0.24.00
»	»	32	0.09.60
			5.04.53
Lê-văn-Si.	11	41	0.37.20
»	»	42	5.36.64
			5.63.84
Lê-văn-Mẹo. . . .	11	43	5.86.68
»	»	44	0.28.80
			6.15.48
Ng.-văn-Thiên.	11	45	0.37.20
»	»	46	5.52.00
			5.89.20
Ng.-văn-Nhiều.	12	15	7.43.95
»	»	17	0.21.45
»	»	18	0.17.50
			7.82.90
Võ-văn-Đô. . . .	12	19	0.24.90
»	»	20	7.02.10
			7.27.00

Phê chuẩn trong hội nghị tư đồng-thinh theo lời nghị nơi khẩn đất số 59.

Saigon, ngày 25 Avril 1922.

Quan Nguyên-soái, Namkỳ,
COGNACQ.

Vì lời nghị quan Nguyên-soái Nam-kỳ ngày 25 avril 1922.

Định cho Ông P. Merdrignac khẩn đất mà hưởng và làm chủ vĩnh viễn một số đất công thổ đặt thành 9 mẫu 88 sào 80 thước số hiệu 281 trong tờ thứ tư hoa đồ làng Thông-Chơn, tổng Kiên-hạo, hạt Rạch-giá.

Người khẩn đất phải đóng thuế đất ấy lập tức.

Vì lời nghị quan Nguyên-soái Nam-kỳ ngày 25 avril 1922.

Định cho ông Jean Baptiste Barthe khẩn đất mà hưởng và làm chủ vĩnh viễn một số đất công thổ đặt thành 10 mẫu 00 sào 11 thước lọc lạc tại làng Thành-hòa, tổng Bình-hưng.

Bắc cận : đất công thổ quản-hạt.

Nam cận : đất chủ khẩn.

Đông cận : làng An-sơn.

Tây cận : đất khẩn của Nguyễn-v-Khiêm

Người khẩn đất nầy phải đóng thuế theo như luật lệ định trong lời nghị ngày 11 novembre 1914 (điều thứ 64 tới 69.)

Ái tín

Mới hay tin hỉnh phụ-thân *Nguyễn-phú-Quí*, là nội-trợ của cụ quan Tham-biện hồi hưu mới tị trần tại Sóc-trăng. Bà hưởng-thọ sáu mươi năm. Định ngày 3 Juin, 5 giờ sáng đưa cữu bà về Gò-vấp táng an.

Mới than-bằng cố-hữu sẽ tựu tại cửu hăng Nam-van mà rước cữu và đưa về Gò-vấp hay là tựu tại nhà thờ Đức Chúa-bà Saigon.

Bổn-báo kính tới phân ưu cùng cụ quan Tham-biện Quí và bổn quyến nhứt là với quí đồng-nghiệp Ng.-phú-Khai chủ-bảo Tribune Indigène, và cầu nguyện cho linh hồn bà theo chơn Chúa nghỉ an.

Bổn-quán đồng-nhân.

L. T. T. V.

Chạy êm ru

Một cái Ô-tô Buick lớn 6 máy
Một cái Ô-tô Citroen nhỏ

Của M. Nguyên

Gérant Saigon Palace Hotel

Sẽ Bỏ Chạy-mer.

Hễ lấp qui-khách đu-nguon, giá rẻ.

Chauffeur giỏi và cẩn-thận lắm

Giá bạc quốc-trái Đông-Pháp

Kính lời cho chư-tôn độc-giả rõ từ đây về sau Trung khoán sẽ về việc tài chánh và Ngân-hàng sẽ thêm một mục nói về giá bạc Quốc-trái Đông-Pháp. Làm thế nầy, vừa tiện cho những nhà nào có phiếu quốc-trái Đông-Pháp muốn mua bán thì coi theo giá ấy mà mua bán, khỏi bị lầm như việc mua bán phiếu Quốc trái mấy năm trước.

Ngày 1er Juin 1922

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

	Bán ra	Mua vào
Hồng-kông.	4 35	4 30
Ngân hàng Đông-Pháp.	4 35	4 30
Ngân hàng Hongkong Shanghai. . .	4 35	4 30
Ngân hàng Chartered.	4 35	4 30

Quốc trái Đông-pháp... 80 $10

GIÁ BẠC ARGENT FIN TẠI LONDRES

Bởm mai

Tại Paris ngày 31 mai 1922

	Trả mới	Trả sau
Ngân hàng Đông-Pháp.	36 1/2	36 1/2
Ngân hàng Hongkong Shanghai.	36 1/2	36 1/2
Ngân hàng Chartered.	36 1/2	36 1/2

GIÁ BẠC LIBRES STERLING

Tại Paris ngày 31 mai 1922

Ngân hàng Đông-Pháp.	48.70	125
Ngân hàng Hongkong Shanghai. . .	48.70	
Ngân hàng Chartered.	48.70	125

Quốc trái đồng-pháp...

Tại Paris ngày 31 mai 1922

	1917	1918	1920	1920	1921	1920
Tỷ lệ	5 °/.	5 °/.	5 °/.	5 °/.	5 °/.	5 °/.
Tỷ lệ	67 50	70	70	70	70	70
Tỷ lệ	1.35	1.40	1.40	1.40	1.40	1.40

MỖ CÓC

Mua theo chỉ dẫn nhà nước Chuyên bán ra trở lại

Thăng-long.	Aplicoli 4.40
Cô-sông.	4.55 — 4.75
Cô-ngựa.	4.65 — 4.70
Bắc - Lieu.	4.70 — 4.80
Hòn — vinh.	3.80 — 4.00
Giá thường thường bán trong. . .	4.37 — 4.55

Giá gạo chỉ dẫn tàu không tính thuế xuất cảng bao lớp (nâu, giá một trăm kilô

Gạo 1re-table n° 1 Rẻ-tiền, 10	6.70 tới 6.90
Gạo Khen-Phèn n° 1 đỏ —	7.00 — 8.10
Gạo 2e-10 n° 2 tốt —	7.35 — 7.70
Gạo 2e-10 n° 2 tốt —	5.63 84
Tấm.	7.00 — 7.15
Cám.	4.30 — 4.50

Thịt heo

Giá mỗi kilô. — Đuôi 0.20 — Phổi-tê 0.20 — Xương sống nhỏ 0.70 — Gan (lớn) 0.60 — Mỡ (lớn) 0.60 — Gan (nhỏ) 0.60 — Mỡ (lớn) 0.60 — Mỡ (lợn) 0.60 — Tròi-cổ (nguyên) 0.80 — Ngực 0.80 — Sườn 0.80 — Mỡ thịt đã nấu 0.80 — Xương ống (Panneau cốt) 0.60 — Lưỡi 0.60.

Giá mỗi cái. — Óc heo 0.10.

Thịt dê

Giá mỗi kilô. — Sống-lưng 0.70 — Đùi-dê (Rondeau) 0.60 — Phổi-tê 0.60 — Xương sống (Carré) 0.60 — Xương sống (Andouillettes 0.80 — Bao-tê (Pâte) các thứ 0.80 — Thịt heo 0.60 — Cổ-heo chín 0.60 — Cổ-heo sống 0.60 — Lưỡi heo 0.60 — Đuôi heo 0.60 — Mỡ-ăn heo 0.60 — Phổi-nấu-chín 0.60.

Thịt cá

Giá mỗi kilô. — Cá-thu 0.80 — Cá-ngừ 0.80 — Cá-bạc-má 0.80 — Cá-nhám 0.80 — Cá-mú 0.80 — Cá-hồng 0.80 — Cá-đuối 0.80 — Cá-chim 0.80 — Cá-bạc-đầu 0.80 — Cá-ngừ 0.80 — Cá-nhám 0.80 — Cá-mú 0.80 — Cá-hồng 0.80 — Cá-đuối 0.80 — Cá-chim 0.80 — Cá-bạc-đầu 0.80.

Tàu chạy tới

Chiếc Armand Behic ở Marseille tới số 13 mai.

» Dryden ở Hương-cảng ngày 1 juin sẽ tới.

» Angkor ở bến Tàu ngày 4 juin sẽ tới.

» Cuba ở Hương-cảng ngày 8 juin sẽ tới.

» Eubée ở Haiphong ngày 5 juin sẽ tới

» Busiko-Maru ở Singapore ngày 31 mai sẽ tới.

Tàu chạy đi

Chiếc Dryden sẽ chạy đi Marseille, Havre, Dunkerque ngày 30 juin.

Nam-kỳ nông vụ

Cantho — Mùa màng gặt hái nội hạt đều làm đều đó xong rồi, coi thế khá hơn hồi thuở phòng (63/100). Bởm tháng trước, lúa-mưa trong thang Mars. Mùa năm nay được chừng 1.043.1 tấn, trong đó 142.741 tấn còn trong tay điền chủ còn 87.400 tấn rồi.

Lúc nầy giá lúa sụt nên trong mấy tháng nầy ít có bán, điền chủ bỏ chờ giá lúa trở lên rồi bỏ sẽ bán.

Giá lúa 42.15 con gạo 7.10 mãi 100 kí lô.

Tânan.— Trong nửa tuần tháng mưa chừng khá khá nhưng mà dầu thuở nói đóng cho khá nhưng khởi sự bửa cày bên đi vòng lại đang kia lấy một nhánh cây, rồi ra sau lưng lấy xe-kéo gắt-man mà quất một hồi. Nghe nói vậy sẽ-sẽng cho là đáng kiếp.

Phải biết rằng con người khác hơn loài thú có bao nhiêu đó, nếu tên xe-kéo ấy làm vậy, chi cho khỏi có người ác nói : « Người-annam đều vậy vậy. Nếu lỡ thế cho người Langsa ấy, tôi dắc lại bót và xin giết qua Tòa phạt một lần, đặng để làm gương, kẻo bọn ấy thường hay làm việc lối bai vậy lắm ! — Hèn chi mấn xe mà chạy cũng là phải lắm !

Ăn-cắp thuốc

Trong đêm mồng 6 rạng mặt mồng 7, tên Trương-vi-liên, Hanh-thông-Tây bị ăn-trộm lấy thuốc hút rất nhiều. Sở tuần cảnh theo dấu bắt đặng ba cặp : *Nhanh, Khe* và *Nong* là ba tên ăn-trộm thuốc đó, nên giải 3 cặp qua Tòa.

Khoét vách đi về chớ không chịu về cửa

Hôm 25 tây Lê-thi-Biên, 31 tuổi, đến bót Giadinh thưa rằng có cậu quản-tiền nào đó, không chịu kêu cửa đặng về, lại nhè khoét một lỗ vách mà về, lại còn khuấy chơi lấy giấu của thị-Biên hết 2 chiếc vàng và 40c quần cả thảy chừng 100 đồng.

SÓC-TRĂNG Thò-oán chi đây

Hôm 24 tây lối 5 giờ sáng, tên Ng-ngọc-Châu, chủ xe hơi ở Canthơ đến Socrăng đặng làm chứng tại Tòa, vì vừa đi tới chỗ thì bị tên Ng-v-Cang, đón chêm. Chêm đã nhiều đao rồi lại còn mong cắt cổ, song thời may cho tên lính mã-tà chạy lại, nên tánh mạng tên Châu mới còn. Vì nậy còn tra xét. — Sau sẽ tiếp.

Đường cấm đi

Muốn để sửa cho rõi cái cống ở cây số 3075 ở đường Corniche đi ra Vũng-tàu, nên cấm đi ngã đó trong 20 ngày kể từ 1er Juin 1922.

Có mấy cây cột cấm để giữa đường mà chỉ dẫn.

1°— Giao bèn nhà người giữ đò ở phủ Toàn-quyền.

2°— Đến chỗ giáp đường Corniche với đường quán hạt số 15 (cầu tàu khách-trú).

Sau sẽ có lời rao cho hay ngày nào đi ngã đường ấy được.

Đường đi được, sửa lại rồi

Đường quán-hạt số 15 (Long-hải bat Baria) sửa lại rồi, xe có kể từ ngày nay đi được rồi.

Lời rao

Cho mấy chủ xe keo cho mướn

Nên dùng thứ Cao su pneus C.G.M cho xe mình.

Vỏ (enveloppes) hàng nhứt, một cặp 12 $ 50.

Ruột (chambres à air) 5 $ 00

Bán tại hãng nấu Cao su, ở đường Boussmoni Saigon.

Bán Rẻ

Hãng A. RICHAUD có bán máy nhỏ đánh chữ đem theo đi đường rất tiện.

Giá là. . . . . . 800 quan.

Trăm năm không phai

TIỆM-HÒA-CHƠN-DUNG

NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN

83 73, Boulevard de la Somme Saigon.

(ngang gare xe lửa giữa chợ-cũ)

Thợ vẽ tiệm nầy đã có bằng cấp tốt nghiệp nơi trường xảo-nghệ, vì được 3 cái bằng cấp đều xảo Hạng I. Hình vẽ thiệt tình xảo và đã trăm năm không phai.

Chư quí vị muốn vẽ xin viết thơ hỏi, tiệm nầy sẽ gởi cho một tờ cáo-bạch có biên rõ thước tắc tất giá cả và giấy gửa cách mình

Trẻ Annam!

CÁC NGƯƠI CÓ MUỐN...

Học cho có nghề nghiệp
Sau có chỗ làm thì tốt
Ăn tiền tháng cho nhiều
Ngày kia sẽ trở nên thợ *thiện nghệ*

NẾU MUỐN...

HÃY XIN VÀO

TRƯỜNG TẬP NGHỆ

85 3, đường Rudyard Kipling. — SAIGON

Làm học-tập thì công :

SẮP CHỮ - COI MÁY - ĐÓNG SÁCH
ĐỨNG MÁY - IN BẢN ĐÁ

Sẽ cho vào những trẻ có cha mẹ đồng xin. Học tập được ăn tiền tây sức giỏi đỏ, song phải thì công trước một tháng.

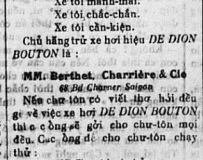

Chư-tôn đi đâu cũng nghe nói « xe tôi không xấu »

Những người chủ xe hơi hiệu *DE DION BOUTON*.

Họ lại đi công nói với chư-tôn : « Xe tôi thiệt là hoàn toàn »

Là vì :

Xe tôi lịch-sự.
Xe tôi mảnh-mai.
Xe tôi chắc-chắn.
Xe tôi cần-kiện.

Chỉ hãng tự xe hơi hiệu *DE DION BOUTON* là :

MM. Berthet, Charrière & Cie

68 Rue Chasner-Saigon

Nếu chư-tôn có ý, viết thơ hỏi đều gì về việc xe hơi *DE DION BOUTON* thì e công sẽ gởi cho chư-tôn mọi đều. Các công dể cho chư-tôn chạy thử :

Xe 10 HP *Torpédo* 4 chỗ.
Xe 10 HP *Torpédo* 4 chỗ đi chơi xinh đẹp lắm.
Xe 10 HP Thượng hạng.

Mỗi cái là làm !!

Kỳ tàu tới sẽ chở lại thứ xe 15 HP.

Xe máy đạp hiệu *DE DION BOUTON*.

Lịch-sự — Chắc-chắn.

Xe máy đạp hiệu ALCYON

đua ăn hạng nhứt

Hôm bữa khai trương Trường đua xe máy đạp tại Saigon, bên phía mấy người Langsa đua lành phần thưởng của quan Toàn-quyền ban thì M. Le Stunff ngồi xe máy đạp hiệu ALCYON ăn hạng nhứt.

Còn bên phía mấy người Annam đua lanh phần thưởng khai trường thì M. Trần-văn-Thinh hạng nhứt, M. Trần-văn-Chánh hạng nhì, hai vị ấy cũng ngồi xe máy đạp hiệu ALCYON.

京 NAM-KINH 南

CAFÉ & RESTAURANT

Saigon, nos 11 & 13, rue Lefèbvre, Saigon

LỄ PÂQUES 1922

Nhà hàng Cơm-tây hiệu NAM-KINH khai trương tại 2 căng nhà mới ở đường đất Bà-he, số 11 và 13 rue Lefèbvre, n° 11 et 13. Hột tiệc Bổn-hiệu tùy lòng khách.

Việc nấu nướng, bánh trái và chưng dọn cỗ-bàn. Boy, bếp điều thiện nghệ.

Xin đến một lần chắc đặng vừa lòng.

VIN TONIQUE

ET

BI-NUTRITIF

DU DOCTEUR RIP

Vị-sanh TỬU của Lương-ỷ RIP chế

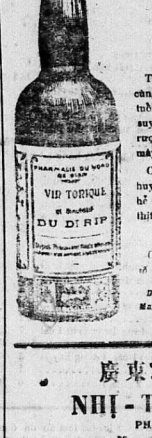

Thứ thuốc rượu nầy là một vị đại bổ gân cốt cùng là trán kiện tinh thần, bết kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Những kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, vội thấy ngày xuân đã thôn mòn hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cử lão thành đồng, mặt mày trẻ tới, coi trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đờn bà mất máu, có huyết bạch, có chứa, những kẻ hao tổn tinh thần hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm liệt, da thịt đỏ săn, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi vo là ba đồng bạc.

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở *đường Marti n° 190. Cholon.*

Dépôt PHARMACIE FRANCO-CHINOISE 190, rue de Marins CHOLON.

廣東二天堂大藥房

NHỊ - THIÊN - ĐƯỜNG

PHARMACIE-ASIATIQUE

55, rue de Canton — à CHOLON

Retrait du Certificat délivré par l'Institut Pasteur de Saigon le 15 Octobre 1921.

Ces préparations peuvent être considérées, toutes, comme des préparations ou substances de la Pharmacopée chinoise. Elles persistent ne présenter aucun danger, à condition de se conformer, pour leur emploi, internes ou externes, aux indications des notices ou des étiquettes. Enfin, elles sont en très bon état de conservation.

Sao lục tờ rì bộng Institut Pasteur, Saigon ngày 15 Octobre 1921 chứng rằng :

Các thứ thuốc của tiệm tôi nói trên đây đều làm bằng vị thuốc bên Trung-hoà. Thuốc của tiệm tôi không có món chi làm hại cho người, miễn là trong khi dùng hoặc uống hoặc thoa, thì phải cứ coi theo các lời dặn hay là coi theo nhãn. Nếu tắc một đều là thuốc, của tiệm tôi đã lâu chẳng hư.

VI-TÊ-SANH, CHẾ TRẦN-BÌ

Bởi vì ho hay đàm 2 vị ngươi và mộng ma chế ví Trần bì nghĩa là đường nội mười mà thôi, chớ bọ chẳng biết sẽ ngọt quá thì sanh đàm, mà mảng quá thì hay khát nước, lại còn làm cho mất cái tánh chất của Trần-bì.

Tại bổn đường, Ông Y Học-Sĩ Vi Tế Sanh tuân theo phép xưa mà chế, dùng thứ Trần-bì cũ cho được 20 năm, trước hết phải lấy hoài-sơn phụ-linh, kết-cánh, cùng các ngưu-tất, bán-hạ, cam-thảo và ô-mai nếu ra mà đàm cho thấm thuốc, rồi còn phải dùng nước gừng, thanh-làm và là bạc-hà, làm chừng tám sắt rồi lại còn dùng những thuốc ký-sinh, sau cùng rồi, thì sấy, và nghiền nhuần nghiền cho nhỏ ra như cát rồi nó rồi mới phơi gió cho khô.

Mỗi hiệp giá . . . . . 0 $ 12.

Bởi có làm công phu như vậy cho nên nó chẳng lạnh mà chẳng nóng, được phẩm trung hòa, chẳng ngọt chẳng mặn, ngó vị đều đủ hễ bỏ vô miệng thì mất vị thơm, ngậm, nó một hồi lâu rồi mới nghe có mùi ngọt. Dùng nó thì thuận khí, tiêu đàm, lại sanh nước miếng, trừ phong giảng phổi, giải khát hết ho.

Bởn ông đờn bà đều dùng được cả, xin hãy dùng thứ rồi mới biết cách chế Trần-bì của bổn đường khác hơn của các tiệm, chẳng luận già trẻ bé lớn chi, hễ dùng nó thường thì cang bổ ích.

Chư-tôn có mua xin hãy nhìn coi nhãn hiệu Ông Phật của NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG thì mới khỏi lầm đồ giả.

PHARMACIE PRINCIPALE

CHEZ ANG

L. SOLIRÈNE

ancien interne des hôpitaux de Paris

nhứt hạng bào-chế sư

ANCIEN PRÉPARATEUR DE LA CONSULTATION DU PROFESSEUR G. RENOUX

Ở ngang nhà hát tây. — SAIGON

Tiệm thuốc nầy từng bực nhiệt đã lâu năm rồi và buôn bán lớn hơn các tiệm khác trong cõi Đông-Pháp nầy.

Tiệm thuốc nầy được có tiếng là nhờ chuyên bán thuốc thượng hạng, nhờ có một ông thầy bào-chế nhứt hạng, vân là cựu-nhơn bác-vật xuất thân, đứng xem sóc việc bào-chế thuốc một cách rất kỹ lưỡng, trúng theo toa của các quan thầy thuốc ra cho người ta; lại nhờ có người Tây và người Nam thầy thảy đều tin cậy.

Tiệm thuốc nầy cứ do theo ý người bàn hàng mà bán thuốc, hoặc tuồn theo toa của quan thầy thuốc mà bào-chế, chớ chẳng hề khi nào làm sai, hay là lúc trong tiệm không có thứ thuốc người ta hỏi rồi không đem thứ thuốc khác mà đổi thế vào.

Tiệm thuốc chánh của ông L. SOLIRÈNE khuyên những bạn hàng:

Nên dùng thuốc của ông L. SOLIRÈNE là một người chủ tiệm rất ngay thẳng, chiêu hiền đãi sĩ;

Vì thuốc tinh tấn, mỗi lần thuốc bán ra gởi qua đâu có thí nghiệm cho rõ tốt xấu, thiệt giả;

Vì có bạn hàng đông đảo, nên bán mau hết, không có thuốc cũ;

Vì có quan thầy bào-chế nhứt hạng, xem xét kỹ lưỡng cách bào-chế thuốc cho ý theo toa của quan thầy.

NHÀ CHỤP HÌNH

"Photo Nadal"

Ở đường Catinat, 120

Chuyến tàu « *Angers* » mới chở lại kiểu chụp hình, giấy chụp hình, các vật liệu hóa-học, máy chụp hình hiệu Langsa tốt nhứt.

Vừa bán mà vừa làm lời rao cho nên bán rẻ

Từ ngày 20 mai đến 10 Juin những giấy chụp hình nhỏ để viết thơ.

Seltona

Chụp hình nghe. Chụp hình giấy thuế thân.

NGUYỄN-VĂN-BÚP

(THỢ KHĂN ĐEN)

Propriétaire du Salon-bain à Binh-khâm

LAITHIÊU

Chẻ tam khăn bông, Bombay và nhiễu tân đủ kiểu kim-thời, có kiểu cấp tốc muốn hết dành lại đồng như bán vậy, rất tiện; phải đi ai, bằng muốn vấn thì khỏi đo. Còn muốn dày mỏng thì y muốn từ 8 tới 4 lớp thôi. Giá khăn có 2 hàng: hàng nhiễu 3 đồng, hàng ché 2 đồng rưỡi, hàng bo 2 đồng. Quí đang mua nỡ phải tôi chịu thì phải trên 2 khăn gởi contre-remboursement cũng trả giùm trước tiền cho 2 mối.

Kính cáo

Kho trữ đồ hoàn cầu

MAGASINS UNIVERSELS

167, Rue Catinat, SAIGON

CÁC MÓN ĐỒ

Bán sau khi tính sỏ, giá riêng

Đồ dùng theo bàn ăn, *kiểu Louis XV*, khăm trái bàn 140×140
6 bộ đồ dùng ăn — nguyên bộ..... 18 $ 00

Đồ dùng theo bàn ăn, bia đỏ, thiệt tốt, khăm trái bàn 140×140
6 bộ đồ dùng ăn — nguyên bộ..... 20 00

Đồ dùng theo bàn ăn, nửa chỉ và nửa bông vải, có vẽ hình bàn cờ và bông nhỏ khăm trái bàn 160×24 thứ thiệt tốt — 12 bộ đồ dùng ăn..... 25 50

Khăm trải bàn, bông vải trắng, có vẽ hình bàn cờ và bông bề ngang 1m40 Giá một thước..... 3 40

Khăm trải bàn, bông vuông đỏ và trắng, chỉ thiệt tốt, bề rộng 1m40 1 thước..... 4 00

Khăn để bàn ăn, có vẽ hình bàn cờ, hồ vấn đỏ, 65×70 — chục 12 cái 11 50

Khăn để bàn ăn, có vẽ hình bàn cờ, bằng bông vải trắng thứ tốt, 65×70, 12 cái..... 15 00

Khăn để bàn ăn, có vẽ bông, bằng bông vải trắng, thứ tốt, 65×70 chục 12 cái..... 16 00

Dù như bồn, dù thường, (màu tím, marron, xanh, vẹt cán tre 1 cây 5 00

Đồ dùng theo bàn rửa mặt, có seau và bình đựng nước émail, tốt nhứt hạng nguyên bộ..... 5 90

Máy vận nước, để rửa tay, émail tốt nhứt hạng 1 cái..... 6 50

Seau đựng nước, ở trong bằng sành 1 cái..... 7 00

Thùng để nấu đồ giặt, bằng tôle, không sét, đựng được 55 lít 1 cái 7 75

Chưng đèn cây, bằng đồng nickelé 1 cái..... 2 25

Đồng hồ chuông, nickelé, bảo lãnh sức chạy) 1 cái. 4 đồng hay là 3 50

Máy ép khoai, 1 cái..... 1 50

Tủ nhỏ, khóa thiệt chắc — bằng thép có vân, 2 chìa 1 cái..... 6 75

Tự-do diễn-đàn

(Tribune libre)

Ngỏ cùng Liệt-quí

Đã lâm phen, Bổn-báo có tuyên ngôn rằng 2 mục Tự-do-diễn-đàn nầy, Bổn-báo riêng để cho liệt quí hình luận chư thân mặng ý muốn. Nhưng hỡi, cũng đã lâm phen, Bổn-báo gặp nhiều cớ chi hằng thật rằng tên ký dưới bài gởi đến và đăng vào báo đó không phải là tên thiệt của người viết bài ấy; hoặc tên giả, hoặc mượn tên của người hàng xóm mà để dại vào. Ấy là một điều đáng cho là khắp nhược, mà người chưa chịu ăn-năn chừa bỏ. Nếu việc quả, mình đứng đường chen viết chép ra để gương giáp tịch, có sao lại sợ mà nặc danh? Hễ chưa phải là khắp nhược chăng?

Vì cái tệ khắp nhược ấy, gây rối, buộc Bổn-báo từ đáp, những bài ở đâu gởi đến, tên ký không rõ, hoặc Bổn-báo không nhận biết, thì Bổn-báo không ăn hành. Lại còn những bài ăn hành trong mục nầy, thì Bổn-báo để trọn sự phân trách ký tên phải chịu lấy những đều cang bệ gì xảy đến; Bổn-báo không cang-dự.

L. T. T. V.

∴

Đã lâm mà không chịu lâm,
xưng rằng mình khôn

Nguyên ngày 20 mai rồi đây, tôi đi ngang qua tiệm Khách-trú góc đường Cây-mai và Canton Cholon, xảy thấy 5, 6 tên xe-kéo đang cãi cọ về sự giấy bạc giả. Tôi dừng chơn lại và xin mấy người ấy cho tôi xem thử. Tôi coi rõ thật hai cái giấy bạc một cắt giả và hình trạng nó như vầy:

Giấy ấy mềm và mỏng, tựa như giấy bạch, màu mực sậm đen như mực tàu, chữ số không (0) đều lớn hơn số giấy thiệt. Tôi hỏi nguyên do thì người bị lầm ấy trả lời rằng của tiệm café Khách-trú mới thôi; giấy mới, tôi không thấy dấu chi giả hết; mà sao tôi đem lại mua thuốc tiệm Khách-trú kia lại không thèm lấy.

Tôi nghĩ vì người Annam với nhau, kẻ biết việc nầy người việc khác, chớ mấy ai mà dặng rõ thông muôn việc; nên tôi mới nói với người ấy rằng: « Anh đã lầm Khách-trú rồi, vậy anh chỉ tiệm nào mà thôi giấy ấy cho anh đổi đặng tôi bảy thế cho anh đi bớt thua đặng quan tra xét coi còn hết. »

Không hiểu anh ta nghĩ sao trở gây lại với tôi, nói rằng giấy tốt như vầy sao gọi giả, nếu tiệm nầy không xài thì đi mua tiệm khác, chớ sao tôi dám khi anh ta đại nhận lầm giấy bạc giả.

Thấy người quê lậu mà tự xưng mình khôn và buông lời lỗ mãn với kẻ lầm phải cho mình như vậy, tôi nghĩ mà buồn cười rồi bỏ mà đi luôn không thèm ngó lại — về nhà nghĩ mà buồn thầm cho một người Annam tánh tình hủ-lậu như thế. Đã đem hết sự dại dột của mình để lộ ra giữa tiệm Khách-trú, mà không biết hỗ thẹn, còn rầy ngược lại với kẻ dẫn đường chỉ nẻo cho mình chớ!!

Vì ích chung, nên chẳng nệ lời quê tiếng kịch, thỏ thẻ đôi hàng ngỏ hầu đồng-bang xét lấy.

Trần-văn-Luông.
Maternité
Cholon.

TIỆM ANNAM

Đóng giày và may y phục Langsa

Lê-văn-Bền, *Kỉ-nghiệp*

cho nhà PHÚ-TOÀN

17-19, Rue Amiral Courbet

(Belles Cent raies)

SAIGON

LÀ MỘT THỨ RƯỢU MẠNH, HỘT VÀ THƠM. Làm bằng ĐƯỜNG, TINH HẠO và LÁ BẠC HÀ

La REINE des CRÈMES de MENTHE

Pha thêm nước thì rượu **PIPPERMINT** lại là một thứ rượu uống mát, qui-hóa hợp khẩu

Hãng lập bổ năm 1796

GET NEVEU & Cie à REVEL

(HTE-GARONNE)

Rượu bổ tốt hảo hạng là rượu **Quinquina St. RAPHAËL.** Thứ đỏ và thứ trắng. Có trữ bán tại hãng **DENIS FRÈRES** là Đại-biểu ở *Saigon, Hải-phòng, Hanoï, Pnom-penh* và *Tourane.*

Liệt-vị hãy mua thứ dầu hỏi hiệu: **Mã Rốc. Le Pétrole Ancre** của hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** mà dùng. Dầu nầy thắp it hao đã sáng suốc mà không có khói. Thiệt là thứ dầu tốt nhứt hạng trong thiên hạ.

Trong Lục-châu các tiệm thay một cây hiệu **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles**

đều có bán thứ dầu hỏi nầy

Trong Lục-Tỉnh anh em muốn hỏi thăm dầu chi, xin viết thơ cho hãng Cie Franco-Asiatique des Pétroles ở Saigon đường Boulevard de la Somme, số 100

Chả hãng sẽ hồi âm lập tức.

Ai muốn **MUA SỈ** *(EN GROS)* những hàng **TƠ LỤA BẮC-KỲ.** *(Soieries du Tonkin)* cho được hàng tốt, giá rẻ, nên viết thơ mau mau cho tiệm.

Maison Tonkinoise

ĐỒNG - THỊNH

4, Rue de la Soie Hanoi

Thời sẽ được lợi nhiều

Ai muốn lấy kiểu (Echantillons) hỏi giá tiệm **Đồng-thịnh** ấy cũng trả lời tử tế.

OẢN-HỒNG-QUÂN *THỨ SÁU*

In rồi, thứ bảy còn tiếp

HÃNG

ông P. Ribeyrolleset Cie

10, Place du Château d'eau, Saigon

số 10 gần giếng nước Saigon

Có bán máy xay lúa và đồ phụ tùng của máy.

Thay mặt cho hãng Ông F. H. SCHULE.

Có thợ rập máy giỏi ở tại hãng.

MÁY TỐT CHẮC — Ai muốn xáp đề thì sao, thì chỉ giùm không ăn tiền công.

TIỆM BÁN VÀNG TÂY

HIỆU

CON RỒNG VÀNG

Ông **GIUNTOLI** *Chủ-nhơn ở tại đường Catinat*

môn bài số 135 và 143, gần bên Pháp-Việt Khách-lâu

(Grand Hôtel de France)

Kính mời chư quí bà và chư quí ông đến lựa mua đồ Nữ-trang. Nói Saigon có một mình tiệm nầy bán đủ các món đồ Nữ-trang làm theo kiểu Annam cho bận đồng-bang ta dùng. Chẳng thiếu chi là hoa-tai, cà-rá, dây-chuyền, đồng-hồ, mắt-dây bằng vàng, bằng bạc, tròn hay là có nhận đủ thứ hột xoàn.

Cũng có bán đủ thứ kiểu soi con mắt bằng ni-kèn, bằng vàng và bọc vàng, kiểu thiệt bằng thầy tinh, trong cả hoàn-cầu đều xu dùng và các tương-y cũng đều nạp dụng.

Còn hột xoàn thì chẳng thiếu thứ chi: lớn có, nhỏ có, nước trắng thiệt tốt, hoặc chưa nhận, hoặc lâm sẵn trong c- à bông tai đủ kiểu.

Ông GIUNTOLI, chủ tiệm vàng hiệu **CON RỒNG VÀNG**, hỏi trước có làm thợ bạc và thợ làm đồng-hồ, nên biết coi cai quản các người làm công.

Chư qui bà và chư quí ông có muốn làm hay là mượn sửa đồ Nữ-trang thì xin đem tới tiệm nầy, thiệt sẽ được vừa lòng chẳng sai.

Trong Lục-châu chư qui-bà và chư qui-ông có cần dùng đồ Nữ-trang thì xin hãy đến lại tiệm « **CON RỒNG VÀNG** » nầy vì tại tiệm nầy bán đồ thiệt tốt và giá rẻ hơn các tiệm khác.

NAY KÍNH.

MANUFACTURE SAIGONNAISE

DE

CARREAUX & MOSAIQUES

MAISON FONDÉE EN 1900

Rues d'Arras & Lucien Lacouture à Chodul

SAIGON

Hãng làm **GẠCH BÔNG** bằng **XI-MĂNG** để lót nhà, nhiều kiểu gạch mới rất kỉnh đẹp làm sẵn rồi tới trong hãng đặng khỏi nắng có mưa thứ nào thì có gởi liền. — Giá bán rẻ hơn các nơi.

GẠCH BÔNG làm bằng **XI-MĂNG** đủ thứ màu tốt nhứt hạng bên Pháp-Quốc đem qua, bởi vậy cho nên gạch của hãng tôi có danh tiếng nhiều, vì gạch thiệt chắc và nhiều màu xinh đẹp lắm.

Xin chư-tôn đến viếng hãng tôi ở tại Chợ-đũi (Saigon) đường d'Arras (trước trại binh tập 9-ms) thì chư-tôn sẽ đặng chỉ-nhơn tiếp rước tử tế và sẽ tỏ bày những điều cần-yếu mà chư-tôn muốn biết.

● *Xin chư-tôn viết thơ cho chỉ-nhơn mà xin mục-lục (catalogue) và giá tiền.*

GRAND MAGASIN DE Soieries TONKINOISES Gros et détail

MAISON TONKINOISE

ĐỒNG-THỊNH

Hanoi, 4 Rue de la Soie 4, — Hanoi

PRIX TRÈS AVANTAGEUX POUR l'Achat en Gros

Bổn hiệu bán sỉ bán lẻ đủ các hàng Bắc-kỳ như: Lãnh rộng may áo, Lãnh hẹp may quần, Xuyến đồng tiền, Địa mình bằng, Lụa, Lương, The, Xa, Lượt-bông, Lượt-bằng v. v. Hàng bông, hàng trơn, màu đen, màu trắng, màu hột-gà và các màu khác đều có bán hết thảy.

Hàng tết, nước nhuộm không trễ mà giá lại rẻ.

Những hàng tơ-lụa Bắc-kỳ (Soieries Tonkinoises) đó, bổn-hiệu chuyên nghề mua bán đã lâu năm, mua ngay tại chỗ làm ra, nên có thể tính giá thiệt hạ để mấy chú mua sỉ (en gros) dành kiếm lời nhiều.

Lại mới chế được thứ vải may màng (tulle pour moustiquaires) bề khổ 0m80 nhỏ sợi mà trắng tốt thượng hạng. Lại có bán các thứ đồ ta như: yên-ngựa, valises, giầy tây, giầy ta, bóp (portefeuilles) v. v. Giép-sơn, guốc-sơn kiểu Nhựt-bổn điệu có làm nhiều để bán sỉ và bán lẻ.

Hàng gởi theo lối lãnh hóa giao ngân (contre-remboursement) song gởi cho một ít tiền trước thì sẽ trừ 3o/o về phần tiền đã trả trước đó (*toute avance de fonds aura droit à une remise de 3o/o.*)

Chư qui khách ở xa muốn lấy kiểu hàng (echantillons) hỏi giá hay là mua món gì xin cứ viết thơ lại, bổn hiệu sẽ hết sức làm cho đẹng vừa ý.

ĐOẢN-THIÊN TIỂU-THUYẾT

CÁNH-BUỒM BỂ-ÁI

Trần-Cư con nhà Văn-học, quê ở Trái-bà; thuở 20 tuổi, gặp gia biến phải bỏ học mà đi câu cá. Chú là Trần-Cố đem về nuôi. Chú cũng nghèo. Gần làng giềng, có nhà ông Hương giàu có; chú cháu thường qua lại để chịu công việc sai khiến mà kiếm ăn. Trần-Cư tuy nghèo nhưng thân nết thực thà biết điều liêm-sỉ, không bao giờ lăng. Ông Hương có người cháu gái, tuổi chừng hai tám, tên gọi là Liễu-thị, gián-diệu diệu-dàng, nết-na đằm-thắm, dung-nhan có duyên, khiến ai trông thấy cũng ưa nhìn ham ngó. Ông Hương có lòng yêu mến tin cậy lắm, cho nên mọi việc trong ngoài tự tay Liễu-Thị cả. Trần-Cư lui tới làm ăn đã đặng vài năm. Liễu-Thị thấy Trần-Cư tuy nghèo mà diện-mạo khác thường, dung-nghi tươi tốt, có khí trọng hơn người, bèn đem lòng thương thầm; nghĩ rằng, nếu mình được người ấy làm chồng, thì may sau nầy có thể ỷ thác được. Nhưng chàng là thân nay là kẻ thất cơ lỡ vận, ra thân nghèo hèn, biết chú mình có thương được chăng? Từ đó Liễu-Thị thường tư cấp cho hai chú cháu Trần Cư đấp đổi; nhưng Trần-Cư măng có lo phần nghèo, khi nào dám tưởng đến cái ân riêng ấy.

Một bữa Trần-Cư đang ngồi câu cá, bỗng thấy Liễu-Thị đem áo đặt gần đó. Trần-Cư đứng dậy chào. Liễu-Thị liền nói; « Phận lòi là gái, cang chi tới cậu mà phải thì lễ cho nặng lòng. Cậu cứ việc câu đi, » Trần-Cư cảm tạ mà có ý thẹn; song thầm nghĩ mà lấy làm lạ cho Liễu-Thị vì sao nay lại gợi mình bằng cậu, vốn xưa nay có ta vẫn gọi mình bằng anh? Thầm nghĩ vậy rồi lại trộm xét cho có lẽ cũng là một sự hiền nhiên chớ không chi lạ; Bèn cứ việc ngồi câu. Liễu-Thị lại hỏi: « Nầy! cậu câu cá chi đó vậy? » Trần-Cư thưa: « Tôi câu cá thia. — Câu về mà nuôi, hay câu về mà ăn? » Trần-Cư cười gằn mà đáp: « Có tính nghèo thế nì, nếu có được nhiều thời bán, ít thời ăn còn chưa đủ nay, có đâu dư mà nuôi! — Không! cả nếu nầy chỉ có một con cá thia thôi. Nếu cậu câu về mà nuôi, thời nó mới chịu ăn câu cho; còn như câu về mà ăn thời chắc là không được! » Trần-Cư thiệt tình, nghĩ cho Liễu-Thị nói câu chuyện bông-lơn mà ngụ ý riêng, nên có ý sợ mà làm thinh, không đáp. Liễu-Thị lại nói: « Cậu nghĩ sao mà làm thinh mãi? Cậu không tin để tôi kêu nó lên cho mà xem! » Nói rồi lại cười. Giây phút Liễu-Thị lại ra bờ đầm-thắm mà tiếp nói: « Thua cậu! nói như vậy tất là cậu chê lời nói lẩn-lơ; nhưng rứa mà dầu vậy tôi cũng phải nói; vì không nói thời làm sao cậu biết được cả ở đây đám nói chuyện với người bạo gió! » Tỉnh thần Trần-Cư lúc bấy giờ lấy làm phân vân quá sức; cái mạch tình đã khơi ra mấy lần rồi lại lấp đi, bỗi có một cái cảnh trang bên kia của mình. Bởi vậy khi nghe ý tứ Trần-Cư muốn chọn một câu để tỏ cái ý riêng của mình lại cùng nàng; nhưng rồi khi chọn rồi văn mới mở miệng ra, thời phía trên đã có tiếng người đi xuống; nghịch xem ra, thời cũng là người đi dặt đó. Lúc đó cả hai người không chuyện trò gì nữa, mà cả hai, ngọn lửa tình vẫn đã đượm ở trong lòng.

Từ đó về sau, Trần-Cư mới biết Liễu-Thị có tình với mình. Thỉnh thoảng gặp khi khóe mắt đầu mỏi, mà tình đôi bên mỗi ngày mỗi thêm nặng. Trần-Cư đêm nằm thầm nghĩ rằng: « Có lẽ có là thấy mình là kẻ thất vận mà diễu chơi đó thôi, chớ có đâu hạng người ấy lại mấy khi đoái thương đến kẻ khốn khó như mình. Vả lại, nàm ngoài có ông Nghè ở trên kinh về đi hỏi mà có ta không ưng; sau lại có anh Khóa con ông nhà giàu nào ở trên thượng bàn về muốn kết ơn-nghĩa lên xuống mối manh đã hai ba lần mà có ta cũng không chịu, lẽ nào nay lại ưng mình. Bữa trước mình thiệt vọng quá! Có ta đã bị cổ đến mấy câu qui-hồn ấy, mà mình chẳng được một lời để biện đồng tình; nỗng quá. Biết khi nào mà kiếm được cái cơ hội may mắng như dịp hôm cau cá đó nữa. Thôi! để bữa sau, mình sẽ thừa dịp khác mà nói, gắm chẳng muộn gì. Dầu đã bưng kín miệng bình, nhưng vách có tai rừng có mạch, cho nên trong nhà có kẻ biết, thời ông Hương cũng phong-phanh có nghe. Từ đó ông Hương làm tâm để xem hư thiệt và đã có ý ghét hai chú cháu Trần-Cư.

Một bữa Trần-Cư thấy có người nhà ông Hương lại kêu đến thảo tờ vay cho mượn đến vay tiền. Trần-Cư ra đi. Đến nhà không thấy ai cả; chỉ thấy một mình Liễu-Thị ngồi may. Trần-Cư hỏi, thì Liễu-Thị nói rằng: « Chú tôi đợi cậu đến, mà làm tờ vay cho họ, nhưng vừa khi ngoài định có việc cho mời, chú tôi phải đi; có dặn, bề cậu đến, thời hiểu cậu phải đợi đến chiều chú tôi về sẽ có việc cần nữa. » Trần-Cư trông trước sau trong nhà không có ai khác, mừng thầm cho rằng duyên kỳ ngộ có lẽ là bây giờ đây chăng! Bèn hỏi chơi Liễu-Thị mọi lời rằng: « Sao mấy lâu có không đi xem người cậu cả nữa? »

(Sau sẽ tiếp theo).

Rượu mạnh hiệu DEJEAN đã thơm mà lại ngọt làm cho những tay thạo rượu đều thảy khen ngợi

Chỉ một mình hãng **Denis frères** *có trữ mà thôi*

PHARMACIE · PRINCIPALE

Tiệm thuốc Tây nầy dọn dẹp theo cách Văn-minh và lớn hơn hết trong Đông-Pháp nầy, lập ra từ năm 1856

Hồi trước của ông HOLBÉ và RENOUX nay ông SOLIRÈNE nhứt hạng bào-chế sư kế nghiệp

Ở Saigon, ngang nhà hát tây. Bán đủ thứ thuốc tây, tốt thượng hạng và giá lại rẻ. Lục-châu chư quân tử có cần dùng thuốc tây xin hãy viết thơ cho tiệm thuốc nầy mà mua, thì sẽ được vừa lòng.
Cuốn DƯỢC-TÁNH LƯỢC BIÊN đã xuất bản rồi. ai muốn xin, thì viết thơ cho ông L. SOLIRÈNE, ngài sẽ gởi cho không

SAM-QUANG-HUNG

TIỆM BÁN VÀNG LÁ

ở đường Canton, số nhà 46 — CHOLON

堤岸岑廣馨金舖

Bổn-hiệu chánh lập tại Hongkong đã có mười mấy năm rồi, chuyên nghề bán vàng lá thiên-hạ đều biết danh. Bổn-hiệu muốn cho qui-khách tiện gởi, nên năm 1921 lập thêm một tiệm ở tại Cholon đường Canton số 46. Xin qui-khách có mua vàng lá thì hãy nhìn cho chắc cái nhãn PHI-HỒNG thì khỏi lầm đó vậy.

CHOLON, SẦM-QUẢNG-HƯNG,
Cẩn cáo.

XIN GHÉ MẮT

Ở đường Catinat Saigon mới mở ra một cái tiệm bán đủ đồ gia vị, nào các thứ rượu chát, rượu Champagne, nước suối, bánh hộp, nào dầu thơm, đồ dùng theo việc nấu nướng, đồ bằng pha-ly, bằng sành, đồ bạc, dao, nĩa, muỗng, mức, đủ thứ trái cây tươi bên Đại-pháp đem lại mỗi chiến tàu.

Epicerie Saigonnaise HỒNG-VĂN et A-PHÁT
145-147-149, rue Catinat SAIGON

Bán sỉ, bán lẻ.

Giá rẻ hơn các nơi. Gởi đi khắp lục châu, gởi hàng đem tiền tới nhà thơ lảnh (contre remboursement.)

Xin qui quan, các ông các bà có diệp đi Saigon ghé lại tiệm tôi mà xem công cuộc chúng tôi buôn bán.

Dầu đánh bóng hiệu **MIROR** là một thứ tốt hơn hết trong các vật chấc để dùng giữ nước sáng và mới luôn luôn cho những đồ minh đồng hoặc loại kim là đồ theo

phong thổ nê trược trong xứ thường hay bị ten sét. **DÙNG THỬ ĐẾN ẮT CHỊU LIỀN.**

Bán lẻ trong các tiệm tạp-hóa và tiệm bán đồ đồng sắt tại Nam-kỳ và Trung-kỳ.

Báng sỉ tại Hãng **MARSEILLAISE D'OUTRE-MER**
Một minh trữ bán
Ở đàng Ohier — SAIGON

Văn đàn

(Partie littéraire)

Sửa vườn hoa thi

Châu-trinh vui-thú mấy xuân-thu,
Vội nhớ vườn xưa chớ để vu.
Lang, cúc sửa-sang đành phận Thiếu.
Bá, tòng so-sánh phỉ tình Tô.
Rở màu hồng-phấn mùi thêm tốt,
Trong cửa huê-nha tiếng chẳng thua.
Tượng bởi đất nhuần, cây, cỏ đượm,
Nhơn vì trời khiến phải theo mùa.

Châu-ngọc-Sáng

Ông chài thi

Thú chi vì bằng thú câu chài,
Nghiên-ngửa nước, trời, chả sánh ai !
Hứng nguyệt, vớt sao, vải lưới rách,
Dò sông, lượng, nước một cần dài !
Sớm nhìn cá lội, ngâm câu mác,
Chiều ngóng chim về, tiếp chén bay.
Cũng ở trang-đờ, sơn với thủy,
Nhàn ngư thú-vị khác chương-đài.

Châu-ngọc.

Vọng-phu thạch

Hình đứng trông ai đã mấy đông ??
Con thơ tay ẳm, mắt đòm mông :
Mang sao dội nguyệt trơ mày đá,
Dải Tuyết dầm sương lợt má hồng.
Nắng dọi thêm lòa gan dạ sắt,
Mưa tuông như gụt tấm lòng son.
Muôn đời còn tạc gương trinh tiết :
Rạng vẻ vọng-phu đứng đợi chồng.

* * *

Đợi chồng hè mãng lại sang thu,
Nhóng cánh bướm loan bể mịt mù.
Chẳng hận tất lòng thương máu mũ,
Cũng vì nghĩa phụ với tình phu.
Giọt buồn đành gởi pha cơn sóng.
Lệ thảm chơn non, ngọn gió ; ù !
Dứt biệt làm chi tin cá nhạn,
Để cho bồ-liễu chịu sầu ru !

Nguyễn-văn-Thông
Elève-infirmier à
l'hôpital indigène de Cochinchine
Cholon.

Vịnh Túy-Kiều

Thương thay tài sắc một nàng Kiều,
Trăm thức họa sầu cám bấy nhiêu ;
Tình-hiếu đôi đàng khôn vẹn giữ,
Phấn-son một mảnh phải theo chìu.
Gở rồi nợ-thế hương phai lợt,
Trả sạch Tiềng-khiên sắt cũng tiêu;
Trường đoạn than ôi ! người mấy kỷ,
Mười lăm năm chịu tiếng đời biêu.

Nguyễn-v-Thông

Chiêu-quân cống hồ

Cám hờn Giềng-Thọ khéo mưu toan,
Vóc ngọc đành xa cách bệ vàng ;
Tay cắp Tì-bà qua ải nhạn,
Chơn đề cật-ngựa biệt giang san.
Cơn buồn nhớ chúa châu đôi giọt,
Chạnh tủi vì cha lệ mấy hàng ;
Thà trãi thân bồ, đền nợ nước,
Há vì sống gởi chốn phiên-bang.

Nguyễn-văn-Thông

**Đề vì khng duyên nợ ba-sinh
Làm chi đem thói khuynh tành triêunguơi**

* * *

Vì không trăm tuổi cuộc chung-tình,
Ở khách trêu hoài lượng sắc khuynh
Kiều-buộc tơ duyên ai dám động,
Hồng-nhan chút mảnh lắm trơ minh.
Bận lòng quân-tử cơn trăng lặng,
Xót chi anh-hùng lúc bóng chênh.
Phải thấu ông tơ đàng mấy dặm,
Cũng tìm hỏi thử nợ ba-sinh.

Ng-v-Thông.

TRUYỆN
TÔ-HUỆ-NHI trọn bộ (1 à 3).
OÁN-HỒNG-QUẦN (thư 6 rồi), thứ 7 còn tiếp).
Cả hai thứ đều hay
May tiệm sách có bán
Gởi thơ cho NGUYỄN-VĂN-QUI
16, rue d'Arfeuille TÂNĐINH.

Ai muốn uống thử rượu **COGNAC LEMONON** thì hãy hỏi hãng **DENIS FRÈRES** ở Saigon. Rượu nầy thiệt ngon, nếu anh em uống thử thì sẽ mua liền.

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đủ đồ phụ tùng
ĐƯỜNG LURO MÔN BÀI 99 VÀ 101
ĐẤT-HỘ (SAIGON)
TRẦN-VĂN-HIỆP chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu qui khách đặng rỏ: Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là: xe mui, xe hai bánh, xe kiến, xe lốp, xe bò ; cũng có đóng thùng xe hơi theo kiểu kiểm thời, sơn xe thiệt khéo, làm nệm, muối xe đủ kiểu, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn: có bán đèn xe đủ kiểu, bán xe cao-su bằng cây giá tị bên tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiến đèn tây, đồ bất kể xe độc chiếc và xe song mã bằng da tây may rất khéo và chắc, có bán yên cởi, chuông đạp hai tiếng, bình để thắp đèn khi đi theo xe. Sơn xe và sửa xe.

Cúi mời qui khách có dịp đến Đất-hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đạ thiếu mua giúp làm ngơi thì tôi rất cám ơn hạ cố.

Còn chư qui khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cũng giá cả tôi sẵn lòng trả đáp.

Lời rao

Cho mấy ông thợ chụp hình, dầu thiện nghệ dầu ham chơi

Tại hãng PHOTO-STUDIO, 136-138 đường Catinat, có bán đủ thứ máy chụp hình hiệu nào cũng có ; tính theo giá bên Tây như hiệu Kodak — Richard — Gaumont — Demaria — Monobloc v. v...

Cũng có đủ đồ phụ tùng hết thảy về nghề chụp hình về nghề vẻ cữa (Peinture) bán sỉ bán lẻ cũng được.

Có khuôn để lộng hình chạm khéo lắm, thứ nào cũng có, nhiều bộ hình khắc, chạm tốt lắm.

Có chụp hình cho giấy thuế thân nữa.

Có bán kiến, giấy, đủ thứ thuốc sang hình.

Giấy Bromure 1/2 brillant contraste từ hộp 100 tờ, lớn 13 x 18 thì 5 $ 25 còn hộp 500 tờ thì 22 $ 60.

Có kiến để làm hình mấy xứ nóng nực.

Tại hãng Photo-Studio 136-138 Catinat Saigon.

ĐÈN LÒA *đốt có mân sông*.
hiệu BEST WIZARD.

Ít tốn dầu.
không hang hao,
Sáng trắng ngọn.
Không hay nghẹt,
Dễ đốt.
RẺ

Nội Nam kỳ có một minh tiệm
TRAN - QUANG NGHIEM
84 đường Espagne Saigon
Có trữ hai hiệu đó mà thôi.

Có trữ bán tại hãng **DENIS FRÈRES** là Đại-biểu ở *Saigon, Haiphong, Hanoi, Pnom-Penh và Tourane.*

Voila l'étiquette du véritable :

UN MATTEI !

Có trữ bán tại hãng **DENIS FRÈRES** là Đại-biểu ở *Saigon, Haiphong, Hanoi Pnom-Penh và Tourane.*

CHUYỆN ARẠP

(Tiếp theo)

Ân nhân ôi, thiếp những tưởng căn phần vắn vỏi, chớ thiếp có đức chi mà phải nhọc sức ân nhân đến tại chốn nầy cứu mạng thiếp. Nay ân nhân đã tới đây rồi, xin ân nhân hãy ra tay tế độ, cứu vớt lấy phận liễu bồ cho thoát khỏi chốn trầm luân, thì ơn ấy thiếp duy có kết cỏ ngậm vành mà đền đáp mới xứng. Thiếp đây vẫn là con ruột của một vị đại-thần, khi nghiêm thân thiếp lãnh quyền Tổng-soái, đi vỗ trấn nơi biên-thùy, thì thiếp vẫn còn xung ấu, nên nghiêm thân thiếp để mẹ con thiếp lại kinh kỳ cho gần bà con và khỏi chịu đều hụt thiếu và cực khổ. Nghiêm thân thiếp lìa mẹ con thiếp đã sáu năm rồi, nhằm lúc trong ngoài không được an trị, nên mảng bận việc nước mà phải quên việc nhà. Thiếp nhớ nghiêm thân thiếp lắm, mà bởi đường sá gay go, phần thiếp là phận gái, nên không đi thăm nghiêm thân thiếp đặng. Vì vậy nên lúc nọ mẹ thiếp có dịp đi xa, thiếp bèn xin đi theo, đặng có xem cảnh vật giải buồn. Rủi thay cho thiếp, giữa đường bị quân lục lâm bắt đam về nhốt tại đây, nay đã đặng bảy bữa rồi ; thường ngày, nó vào đây mà dụ dỗ thiếp, song thiếp quyết liều một thác mà thôi, chớ chẳng để cho nó làm nhục. Thiếp chẳng hề để cho nó lại gần, nó cũng sợ thiếp liều minh tự ải, nên nó không dám làm hỗn. Nay may trời khiến cho ân nhân đến đây, thiếp cúi xin ân nhân làm phước cứu thiếp một phen. — Don-Hoay nói : xin qui-nương hãy an lòng, bởi tánh tôi hay trừ hung cứu khổn, nên dầu cho sao đi nữa, tôi cũng chẳng hề thối chí, tôi quyết cứu qui-nương cho được mà thôi. Xin qui-nương hãy theo tôi về ở đỡ tại nhà tôi, rồi thủng thẳng tôi sẽ đưa qui-nương về quê quán. Nàng ấy ưng chịu, bèn đi bộ với Don-Hoay mà về nhà Don-Hoay. Nàng ấy từ đây tạm trú nơi nhà Don-Hoay. Còn chàng thì mướn nhiều người đến trại mà chở vàng bạc về nhà hết, rồi nổi lửa đốt tiêu cái trại. Don-Hoay lại biết chứng lũ ăn cướp đó về tới, bèn đi cáo quan đam lính chận bắt, không lọt một đứa.

Cách đó một đôi ngày, thiên-hạ đồn rùm rằng nơi thị-tỉnh, mỗi đường đều có dán hình một người con gái, tác lối cập kê, và một bên hình có tờ cáo-thị như vầy :

Kính rao cho ai nấy đặng rõ :

Con gái tôi tên là Sêm-sết-đinh Bá-đua, *năm nay đặng 17 tuổi, chơn dung nó đứng một bên đây. Nguyên ngày. , . . tháng. . . , năm nay, nó đi du hồ, rủi bị quân lục lâm bắt ; từ ngày ấy đến nay biệt tin. Như ai biết nó nay ở tại đâu, xin hoặc đến hoặc viết thơ cho tôi rõ, tôi tìm đặng nó, tôi sẽ thưởng 100 đồng, còn như ai đam nó về đến nhà tôi thì sẽ đặng thưởng 1000 đồng, và tiền phí-lộ về phần tôi chịu Nay rao.*

Sêm-sết-đinh A-li,
Tổng-đốc
Tổng-trấn tại. . . .

Nàng ấy nghe tin cha minh thì khóc mà nói với Don-Hoay rằng : xin ân-nhân làm ơn với thiếp cho trọn mà đưa thiếp về, cho cha con thấy mặt nhau. Don-Hoay nói : nếu vậy thì tôi đâu dám nệ công, chẳng đưa qui-nương về. Nói rồi bèn sắm sửa hành trang, đam theo tiền bạc (*thiếu gì, mới đoạt của ăn-cướp, nhiều quá*) lạy từ bà lão, cùng nàng ấy đề huề ra đi, chỉ biên-thùy lướt dặm Việc đi đường bình an, không chi lạ hết.

Khi tới nơi, Don-Hoay tìm đến dinh quan tổng-trấn, chửng cha con gặp nhau, mừng vui chẳng xiết. (Lúc nầy bà mẹ của nàng cũng có tại đó, vì khi nàng bị bắt rồi, bả bèn đến đó mà báo tin cho quan tổng-trấn hay, đặng có lo đi tìm con).

Ông quan hỏi : con bị quân lục lâm bắt, làm sao con thoát đặng, và con dung thân nơi nào ? — Nàng bèn kể hết việc oạn nạn lại cho cha nghe, và tỏ lòng mang ơn Don-Hoay là người cứu mạng sống. Cha nghe con thuật chuyện, mủi lòng, cha con bèn ôm nhau khóc mùi. Ông quan tỏ lòng cám ơn Don-Hoay lắm. Té ra hỏi đi hỏi lại, thì Don-Hoay là cháu của ông quan ấy, Don Hoay kêu người bằng cậu. Người với bà già Don-Hoay vẫn là bà con một đầu ông nội. Ông quan cả mừng, bèn bảo dọn dẹp chỗ nơi cho Don Hoay ở và nói rằng : tưởng là mất một con, té ra được một cháu. Thôi, cháu hãy ở đây với cậu, cậu cũng y lời mà thưởng cháu 1000 bạc, và cậu sẽ gả con gái cậu cho cháu nữa. Mà bởi cháu ở nhằm chỗ quê mùa, nên phải chịu dốt. Nay cháu đến đây, cậu muốn cho cháu học hành một đôi năm cho biết chút đỉnh chữ nghĩa với người ta, chừng rồi sẽ hiệp duyên kim cải.

(Sau sẽ tiếp theo).

SAIGON — IMP. DE L'UNION TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES

L'Administrateur-Gérant : NGUYỄN-VĂN-CỦA

Certifié le tirage à : 3035 ex
Saigon le 1-6-1922